

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Burgos i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE, zmierzający do zarządzenia środków tymczasowych dotyczących, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji FINS-2017-28 Parlamentu z dnia 15 grudnia 2016 r. dotyczącej dotacji przyznanej skarżącej w zakresie, w jakim w drodze tej decyzji zawiesza się wypłatę zaliczki, po drugie, uzyskania zwolnienia skarżącej z obowiązku ustanowienia gwarancji bankowej jako warunku wypłaty zaliczki na dotację i po trzecie, zobowiązania Parlamentu do wypłaty na rzecz skarżącej kwoty zaliczki.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 lipca 2017 r. – BASF Grenzach/ECHA

(Sprawa T-125/17 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — REACH — Substancja triklosan — Procedura oceny — Decyzja Izby Odwoławczej ECHA — Obowiązek dostarczenia określonych informacji wymagających testowania na zwierzętach — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Brak pilnego charakteru)

(2017/C 283/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenhaïm)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: W. Broere, T. Röcke i M. Heikkilä, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na art. 278 i 279 TFUE wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zmierzający z jednej strony do zawieszenia wykonania decyzji A-018-2014 Izby Odwoławczej ECHA z dnia 19 grudnia 2016 r. dotyczącej oceny substancji triklosan, a z drugiej strony nakazania przedłużenia terminu wyznaczonego na powiadomienie o wynikach testów na okres zawieszenia.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2017 r. – Niemelä i in./EBC

(Sprawa T-321/17)

(2017/C 283/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Heikki Niemelä (Ohain, Belgia), Mika Lehto (Espoo, Finlandia), Nemea plc (St. Julians, Malta), Nevestor SA (Ohain) i Nemea Bank plc (St. Julians) (przedstawiciel: A. Meriläinen, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ECB/SSM/2017–21 3800JENPXTUY75VS0/1 WHD-2017-0003 przyjętej przez EBC w dniu 23 marca 2017 r., o cofnięciu zezwolenia dla instytucji kredytowej wydanego wobec Nemea Bank plc („podmiotu nadzorowanego”);
- pomocniczo, zmianę decyzji EBC poprzez zawieszenie jej stosowania, ze względu na niedającą się naprawić szkodę jaką natychmiastowe i nieprzerwane wykonywanie tej decyzji może wyrządzić osobom zainteresowanym podmiotem nadzorowanym, przede wszystkim depozytariuszom, pracownikom i akcjonariuszom banku, poprzez zezwolenie lub nakazanie bezpośrednim i pośrednim akcjonariuszom podmiotu nadzorowanego sprzedaży akcji banku w rozsądnym terminie;
- nakazanie stronie pozwanej wypłatę kwoty 10 mln EUR wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 23 marca 2017 r., w celu naprawienia szkody poniesionej przez stronę skarżącą w wyniku wydania zaskarżonej decyzji;
- obciążyć stronę pozwaną kosztami postępowania poniesionymi w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący nieprawidłowego przedstawienia okoliczności faktycznych sprawy w uzasadnieniu decyzji oraz niewystarczającego uzasadnienia decyzji.
  - Strona skarżąca twierdzi, że EBC nie mógł przyjąć decyzji w pełni uzasadnionej ze względu na toczące się przed sądami krajowymi postępowania odwoławcze.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez EBC.
  - Strona skarżąca twierdzi, że EBC popełnił błąd w zakresie, w jakim potraktował zalecenia maltańskiego organu nadzoru finansowego jako ostateczne i rozstrzygające, podczas gdy mogą być one potwierdzone, uchylone lub zmienione decyzją sądu ds. usług finansowych. W każdym wypadku EBC popełniła oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że wycofanie zezwolenia wydanego wobec podmiotu nadzorowanego było lepszym rozwiązaniem niż sprzedaż banku i że istniało małe prawdopodobieństwo, że opcja sprzedaży zostanie zrealizowana.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędów co do prawa, którymi dotknięta jest zaskarżona decyzja.
  - Strona skarżąca twierdzi, że EBC nie miał kompetencji do podjęcia zaskarżonej decyzji, ponieważ organem właściwym do cofnięcia zezwolenia dla instytucji kredytowej wydanego wobec podmiotu nadzorowanego jest maltański organ nadzoru finansowego a nie EBC. Decyzję EBC podjęto z przekroczeniem kompetencji i naruszeniem przysługującego skarżącemu prawa do wniesienia odwołania zgodnie z prawem krajowym, jak również ich prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu wynikającego z prawa Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty dotyczy przekroczenia kompetencji przez ECB.
  - Strona skarżąca twierdzi, że nawet gdyby ECB działał w zakresie spornych kompetencji, to dopuścił się nadużycia władzy w taki sposób, aby pozbawić podmiot nadzorowany oraz innych skarżących ich prawa do wniesienia odwołania zgodnie z prawem krajowym.
5. Zarzut piąty dotyczący niezgodności decyzji ECB z prawem Unii Europejskiej w zakresie w jakim narusza ona zasadę proporcjonalności.
  - Strona skarżąca twierdzi, że zastosowanie w niniejszej sprawie zasady proporcjonalności powinno przeszkodzić cofnięciu zezwolenia wydanego wobec podmiotu nadzorowanego. W okolicznościach sprawy sprzedaż banku byłaby mniej szkodliwa dla podmiotu nadzorowanego i nie wywołałaby ona niekorzystnych konsekwencji dla depozytariuszy, pracowników i akcjonariuszy podmiotu nadzorowanego.